

vil være for Kolding, om Skolen bliver nedlagt, kunne jo fremføres med Hensyn til enhver Skole, der skal nedlægges. Det forekommer mig, at de ærede Rigsdagsmænd, som ville modsætte sig Nedlæggelsen, maatte angribe den Hovedsætning, at det er nødvendigt at nedlægge flere Skoler. Det er dette, som Underviisningsinspectoren og Cultusministeren have antaget; det er ogsaa Noget, man har været enig om i to Aar, at, naar man sulde have en saa omfattende Underviisning, som Tiden fordrer, maatte man have et temmelig stort Discipulantal i hver Skole, og i denne Henseende staaer Kolding tillige; Kolding har i Gjennemsnit 8 a 9 Disciple i hver Klasse, hvilket er altså lidet, i Forhold til den hele Indretnings Omfang og Kostbarhed. Naar man altså vil sikke Underviisningen det Omfang, som der nu fordrer, maa man, for de pecuniære Ressourcers Skyld, og for Discipulantallets Skyld, nedlægge en Skole. Det er ikke blevet modsagt, man har ikke talt imod, at det var nødvendigt at samle og concentrere Midlerne til færre, men større og udvidede Skoler. Saaledes forekommer det mig, at denne Undersøgelse om de locale Forhold ved Kolding, naar man tillige ikke vil sammenligne dem med andre locale Forhold og paapege bestemt en anden Skole, man hellere vil have nedlagt, ikke fører nærmere til Maalet. Den ærede sidste Taler har endog selv udhævet en Grund til ikke at frasælde Nedlæggelsen af Skolen, den nemlig, at den lærde og reale Underviisning maatte smelte sammen; netop ogsaa derfor maa man concentrere Anstalterne, idet de ved en sliq. Forening ville blive større og kostbarere; skal der være en særegen Realunderviisning, gaar der flere Udgifter til. Det af den ærede Taler anførte Argument kan i ethvert Fald ikke anvendes til Forsvar for at holde alle Skolerne vedlige. Jeg maa til Slutning anbefale det høitærede Thing den Betragtning, jeg gjorde gjældende forrige Gang, at der er en indflydelsesrig Stemning mod det lærde Skolevæsen i det Hele paa et andet Sted, hvor Pengene til Bevilling for Skolevæsenet ogsaa skulle søges, og at det derfor er af stor Vigtighed, naar man vil imødegaae yderligere Fordringer

om Indskrænkninger, at begrænde sig til det, man kan udrette ved de engang til Skolevæsenet henlagte Midler. Det er Formaalet at tilveiebringe de større Underviisningsanstalter, som Underviisningens nærværende Tilstand fordrer, og indskrænke Udgifterne til de Midler, der engang ere henlagte dertil, saa at den lærde Underviisning ikke skal være afhængig af de enkelte Aars Bevilling. Det er dette, som har bragt Regjeringen til at fremkomme med nærværende Forslag, og det er disse Grunde, der, med al Agtelse for den Interesse, der haves for en enkelt Skole, maa tages vel i Betragtning.

Kirch: Men saalænge Kolding Communalbestyrelse eller Indvaanere ikke ere spurgt, om de ere villige til ved private Tilbud at hjælpe paa den Sum, som maatte udfordres til at dække det Tab, som efter den høitærede Forsteministers Udsagn vil blive en Følge af Skolens Nedlæggelse, troer jeg dog ikke, at Regjeringen kan have noget imod, at denne Sag foreløbig stilles i Bero, indtil en saadan Oplysning er fremkommen. I det Tilfælde, at Koldings og Omegnens Beboere erklære sig villige til at betale høiere Skolepenge eller ved Sammenfud at skaffe den Capital tilveie, som Skolevæsenet troer at kunne indvinde ved Nedlæggelsen af Kolding Skole, troer jeg aldeles ikke, naar de forøvrigt, som jo Tilfældet er, erklære sig tilfredse med den lærde Skole, at der er nogen Grund tilstede nu til nøiere at prøve dette Spørgsmaal, skøndt det vel i og for sig kan være rigtigt. Men saalænge man, som sagt, ikke veed, om Kolding og dens Omegns Beboere ere villige eller ei til at bidrage til den nævnte Erstatningssum, kan jeg idetmindste ikke indsee, hvorledes det sulde kunne skade Sagen, at den nu blev stillet i Bero indtil videre, og at den foreløbig forkastes.

Premierministeren: Der foreligger, saavidt jeg skønner, ikke den mindste Grund til at vente et saa exorbitant Tilbud af Kolding By, som det vilde være at vedligeholde hele den nuværende fuldstændige lærde Skole med Lønninger til Lærere og alle øvrige Udgifter; derom troer jeg aldeles ikke, der kan